

Sjelfbiografi.

Jag undertecknad är född den 30 juli 1847 i Heddens Sacken af Skaraborgslän. Föräldrane vare fattigt arbetsfolk hvars namn vare Anders Jönsson och Katharina född Lindke. Vi vare tillsammans 7 syskon. Fäst 6 gossar och till sist en flicka, utaf gossarne var jag den yngste. Jag hade ifrån mina tidigaste år en ovanlig läslust. Hvarfär många utaf mina samtida, g' anledning derutaf, försäpade många att jag med tiden skulle blifva prest. Men som ofruen vänt är var mitt föräldraker mycket fattigt och deras bibel och likaså hvilket bestod endast af nya testamentet och psalmboken samt några smärre skrifter, der till lände dem på sista tiden en hel bibel från kyrkan med en ärlig afgäld af 8 skilling banko, hvarf jag äfven i tillfälle att läsa gamla testamentets skrifter. Vid 9 års ålder blef jag insatt i folkskolan der jag sedan fortsatte tills jag var 11 år då jag blef utskrifven såsom fullbild i inuulösning, de äfvariga åren vare ej så noga med. Vid samma tid ^{dog} afrens min fader, det var på församlingen 1858. Min moder lefde ej längre efter ~~hän~~ till vintern 1860 då äfven hon fick skatta åt förgängelsen. Min syster och jag hvilka ännu vare under åriga fingo nu gå under ertionsklubben till den väinsthjädnade för vidare uppfostran, den som ej sjelf har äfparit det kan knappast göra sig en föreställning om det samma. Åttiofve tidens gick, år 1863, vid 16 års ålder blef jag efter Svenska kyrkans ritual konfirmerad, och sedan var man förstas fullmyndig på det arelliga området. De 16 därpå följande åren tjnade jag på olika platser såsom bonddräng på min hemort och då var det för mig som för de flesta andra i det yttre än så och än så, flera gånger hade jag besök af Guds Ande, men jag tyckte ej hafva tid till att lysa jag var för mycket inskränd uti synd och fördammad af hvarjehanda slag. År 1874 reste jag till Skarland, samt vidare efter våra ett års vistelse der stades tillbaka till Hockholmen, samt trakterna der omkring, förnämligast Uppland hvarst jag i 3 år. De två sista åren tjnade jag hos en bonda i Nörtuna Sacken Uppland, och der var det som ett nytt skede i mitt lif tog sin början. Första gången som jag i något baptistbänkens och hörde någon predikon var trettondedagjul 1877, jag var då till Bjärkholmens i Kärsta och höjde den nu kända fru K. J. Thållberg, då elev vid Betelsinnarit, samt prästendarer på platsen J. H. Djupstam. Dock följde jag ännu ett år i mitt gamla lefnadsstieck. På våren 1878 bekyade det skrewen att såsom yttre medel

begagna tvänne tjänsteflickor i tjänst hos samma bonde som jag, för att försörja mig till själverkämdom om mig själv, samt att framkalla den medtänkfattande prälsning uti Jesus Kristus. Följden blef att jag såsom en förklarad syndare kunde blieka öppna på syndarnes prälsare, svarar mest då sändes och foglen var då flit, lofvad vare därför hans heliga namn. Biblen blef nu för mig en ny bok, genom granskandet af den samma fann jag äfven blott annat talas om dop och församling på ett sätt som jag föret intet tänkt, följden blef den att jag anhållde att få blie döpt och förenad med församlingen hvilket också beviljades. Söndagen den 28 april 1878 blef jag på min egen bekännelse om tron på Kristus döpt af J. S. Djupström i Kärsta, samt förenad med detsamma församling. Efter att nu själv hafva blifvit friggjakt samt förenad med Kristus uti ett nytt lif, så önskade jag att varelde meriska mitta blifva delaktig deruti. Jag började då tillsammans med de på plats sin varelde Guds barn, att så godt vi förstod verka på omgifningens omkring oss, hvilket äfven till en del lyckades, så att skogen förökades med dem som trodde. Sedan började jag att tänka på min hembygd, först skref jag till dem åtskilliga gånger, slutligen reste jag dit med på hästen samma år. Samt jag då ej än hade uppträdt såsom offentlig talare så företog jag mig på enskilt sätt att samtala läsa biblen sjunga sånger och bedja till Gud tillsammans med dem, några vara kända för mig så att de ej ens vågade att mäta mig uti det vägens trändes då att de emat sin egen vilja då skulle blifva lika mig emedan jag enligt deras förmenande var mycket smittosam. andra återigen förundrade sig och kunde efteråt fråga uti hvilken hänsehet jag hade bit mig den där mycket sköna och dyliga, ty något sådant hade de föret alldrig hört. På denna plats kunde jag ej uttälta något vidare än att höfva några fördommar hvilka der vara både stora och många. Någon baptist hade dem alldrig hört talas om mycket mindre sett någon sådan. Jag hade således den tid jag var der, ett gå 5 a 6 mil för att träffa den närmsta baptist, och det ända i den mest folkrika trakten i Sverige. Först 1880 reste jag till Jemtland på arbetsfärd, jag blef utaf detsamma vännar upmanad att deltaga i en söndagsskola först såsom lärare i en skola och sedan såsom föreståndare för skolan. Under denna tid tillhörde jag församlingen i Östersund. Först 1883 lemnade jag Jemtland och reste till Medelpad äfven der på arbetsfärd, under virlens detsamma bildade jag en söndagsskola utaf byarna Medansjö i Stöde och Hellsjö i Låna socknen.

På denna sistnämnda plats fanns y' vid denna tid några predikanters
annat än någon besande som då och då gjorde sina påhållningar.
Jag blef då uppmärksam af församlingens försändare i den församling
jag då tillhörde nemligen Skallbåle, numera stannad i församling
för de äldre och blef således dess predikant till vidare. På brödernas
förslag nemligen den frunt nämnde försändaren L. A. Thunberg
samt distriktspresbiterendit G. St. Österman, beklät jag mig för att
bevästa predikantstället i Sundsvall sommaren 1874, hvilket var
för mig till stor nytta och välsignelse. Jag började sedan med
den nåd Herren gaf mig mera att egna mig åt predikantstället. Herren
har öfver välsignat denna min tings verksamhet till Själens
frälsning äro därför tillhör Herren. På vintern har jag mest
egnat mig drät, dock ännu i flerta fall utan något egentligt
understöd. De platsen jag sedan dess har besökt i egenskap af
predikant äro Medperd Juntland Hellsingland Nyplund Wästgöttes
Dalsland, samt nu återigen i Hellsingland i Bergsjö saken der
jag för närvarande är bosatt, och hvilken församling af samma
namn jag tillhör och tjeno. Men är nu vidare kallad af Bjärn-
åker församling i samma provins att tjena såsom dess predikant
och ledare. hvilket naturligtvis kommer att om elend vill toga
sin början af juni månad detta år. Detta är nu blott några
hufvuddrag ur min lifvadsbona, utömnat utaf mig att vidare
inträngo i de olika händelserna här i öfverflytt tillvaro.

Liskaik och Bergsjö den 7 maj 1872.

Gustaf Lindell